

Sygn. akt IV U 348/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Nawacka
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2015 r. w Olsztynie

sprawy M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W.

z dnia 12 marca 2014 roku nr (...) - (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonej M.

B. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 10 stycznia

2014 roku do 11 marca 2014 roku,

II. w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

Sygn. akt IV U 348/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 marca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił ubezpieczonej M. B. prawa do zasiłku chorobowego za dzień 1 stycznia 2014 roku oraz od dnia 10 stycznia 2014 roku do 11 marca 2014 roku. W uzasadnieniu wskazał, iż ubezpieczona była niezdolna do pracy w okresie od 3 lipca 2013 roku do 1 stycznia 2014 roku i od 10 stycznia 2014 roku do 11 marca 2013 roku, okresy niezdolności należy zaś wliczyć do jednego okresu zasiłkowego ponieważ powodowały je schorzenia tego samego układu.

Ubezpieczona złożyła odwołanie od decyzji. Wskazała, iż niezdolność do pracy do dnia 1 stycznia 2014 roku była konsekwencją wypadku do pracy, podczas którego doznała wykręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa. Po stawieniu się w dniu 2 stycznia 2014 roku na badania lekarskie lekarz potwierdził jej zdolność do pracy. Niezdolność do pracy od

dnia 10 stycznia 2014 roku spowodowana była zespołem bólowym kręgosłupa lędźwiowo- krzyżowego z dyskopatią L5-S1.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując argumentację wskazaną w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona M. B. była niezdolna do pracy w okresie od 3 lipca 2013 roku do 1 stycznia 2014 roku i od 10 stycznia 2014 roku do 11 marca 2013 roku. Ubezpieczona w dniu 3 lipca 2014 roku na skutek urazu podczas wypadku komunikacyjnego doznała wykręcenia kręgosłupa szyjnego. Po wypadku leczona była z powodu pourazowego zespołu bólowego kręgosłupa szyjnego. Ostatnie zwolnienie lekarskie z powodu tego schorzenia wystawiono ubezpieczonej do dnia 1 stycznia 2014 roku. W dniu 2 stycznia 2014 roku lekarz ortopeda dokonał zapisu w dokumentacji medycznej ubezpieczonej o zakończeniu leczenia i odzyskaniu przez nią zdolności do pracy. W tym samym dniu odbyło się badanie przez lekarza medycyny pracy dopuszczające ubezpieczoną do pracy jako pracownika obsługi klienta. Ubezpieczona otrzymała zwolnienie lekarskie na okras od 10 stycznia 2014 roku do 30 stycznia 2014 roku z powodu bólów kręgosłupa L-S w przebiegu dyskopatii, która wystąpiła po dźwignięciu ciężaru. Od dnia 28 stycznia 2014 roku ubezpieczona rozpoczęła leczenie w gabinecie psychiatrycznym i otrzymywała zwolnienia lekarskie z tego powodu w okresie od 29 stycznia 2014 roku do 8 lipca 2014 roku. W okresie tym leczona była z powodu zaburzeń dezadaptacyjnych. W okresie od 3 lipca 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku ubezpieczona nie zgłaszała dolegliwości ze strony stanu psychicznego.

[dowód: opinia biegłego neurologa k. 77-78, opinia biegłego psychiatry k. 91, dokumentacja medyczna k. 31-58]

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie za okres zasiłku chorobowego od 10 stycznia 2014 roku, nie jest zaś zasadne co do żądania wypłaty zasiłku chorobowego za dzień 1 stycznia 2014 roku.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby nie dłużej jednak niż przez 182 dni.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy jak również okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Z punktu istotnych zagadnień spornych w niniejszym procesie należy wskazać na następujące reguły wynikające z powyższej normy prawnej:

a) w razie następujących po sobie bezpośrednio okresów niezdolności do pracy, wlicza się wszystkie te okresy niezdolności do okresu zasiłkowego

b) gdy między okresami niezdolności do pracy z powodu tej samej choroby występuje przerwa, to jeśli jest ona krótsza niż 60 dni – okresy obu niezdolności się sumuje, jeśli jest dłuższa – następna niezdolność do pracy rozpoczyna bieg nowego okresu zasiłkowego

c) bieg okresu zasiłkowego liczy się zawsze od początku, jeśli nowa niezdolność do pracy jest z innej przyczyny niż poprzednia i wystąpiła po przerwie co najmniej jednodniowej.

W niniejszej sprawie – bezspornym jest, iż w okresie do 1 stycznia 2014 r. ubezpieczona była niezdolna do pracy z powodu pourazowego zespołu bólowego kręgosłupa szyjnego, 182 dniowy okres zasiłkowy zakończył się zaś z dniem 31 grudnia 2014 roku. Z tych przyczyn, z powodu upływu okresu zasiłkowego zasiłek chorobowy nie przysługuje ubezpieczonej za dzień 1 stycznia 2014 roku. Z tych przyczyn Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonej co do zasiłku chorobowego za 1 stycznia 2014 roku na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Niezdolność do pracy ubezpieczonej po 10 stycznia 2014 roku spowodowana była innym schorzeniem, niż do dnia 1 stycznia 2014 roku. Początkowo do dnia 30 stycznia 2014 roku spowodowana była zespołem bólowym kręgosłupa L-S, następnie zaś od dnia 29 stycznia 2014 roku schorzeniem psychiatrycznym- zaburzeniami dezadaptacyjnymi.

Jak podkreślił to biegły neurolog w swojej opinii zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i zespół bólowy kręgosłupa L-S są różnymi schorzeniami. Istotnym jest, iż po niezdolności do pracy do dnia 1 stycznia 2014 roku lekarz ortopeda dokonał zapisu w dniu 2 stycznia 2014 roku o zakończeniu leczenia przez ubezpieczoną i odzyskaniu przez nią zdolności do pracy. Lekarz medycyny pracy, po badaniu w dniu 2 stycznia 2014 roku stwierdził również, że ubezpieczona jest zdolna do pracy na okres do dnia 8 maja 2015 roku, ubezpieczona została dopuszczona do pracy.

Podkreślić należy, iż nastąpiła przerwa w niezdolności do pracy w okresie od 2 stycznia do 9 stycznia 2014 roku, a schorzenie które spowodowało niezdolność do pracy od dnia 10 stycznia 2014 roku jest nowym schorzeniem, nie było ono przyczyną niezdolności do pracy ubezpieczonej do dnia 1 stycznia 2014 roku.

Z tych przyczyn zgodnie z regułą opisaną w pkt c bieg okresu zasiłkowego liczy się zawsze od początku, jeśli nowa niezdolność do pracy jest z innej przyczyny niż poprzednia i wystąpiła po przerwie co najmniej jednodniowej.

Istotne znaczenie ma, czy po upływie okresu zasiłkowego ubezpieczona odzyskała zdolność do pracy i jeśli tak to w przypadku przerwy trwającej krócej niż 60 dni, powstanie niezdolności do pracy z powodu innego rodzaju schorzenia zaliczane jest do nowego okresu zasiłkowego.

W przypadku ustalenia, jak w niniejszej sprawie, iż w okresie od 2 stycznia do 9 stycznia 2014 roku ubezpieczona była zdolna do pracy, zaś niezdolność od dnia 10 stycznia 2014 roku spowodowana była innym schorzeniem, niezdolność do pracy ubezpieczonej od dnia 10 stycznia 2014 roku należy zaliczyć do nowego okresu zasiłkowego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w części i przyznał ubezpieczonej zasiłek chorobowy od 10 stycznia 2014 roku do 11 marca 2014 roku.